

РЕШЕНИЕ

№ 1435

гр. София, 24.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110208661 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 42-0005444 от 20.02.2023г., издадено от Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – гр. София (РД „АА” - София), с което на „****“ ООД на основание чл.53 от ЗАНН и чл.98, ал.8 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ е наложена „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева.

Жалбоподателят „****“ ООД подава (чрез адв. К.) жалба срещу това Наказателното постановление като се иска съдът да отмени НП като незаконосъобразно. В жалбата се посочва, че АУАН и НП са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуване на административно – наказателното производство и в нарушение на материалния закон. Според жалбоподателя при условията на чл.15, ал.6 от Наредба № 41 контролният орган е знаел за курсиста 7 месеца преди съставянето на АУАН и поради това се твърди, че Актът е издаден след изтичане на давностния срок по чл.34, ал.1, изр. последно от ЗАНН. В жалбата се посочва, че в НП липсвало административното нарушение и се цитират чл.6 и чл.83 от ЗАНН. Претендира се за липса на основни реквизити в АУАН и в НП като дата и място на извършване на нарушението; обстоятелства, при които то е извършено; описание на всички елементи от обективната страна на деянието; съответствие с нарушените законови разпоредби. Според жалбоподателя обстоятелството, че лицето фигурира в регистъра, но липсва в предварително подадения списък не съставлява нарушение, тъй като Наредба № 41 позволява, както курсист да се премести от един в друг учебен център (чл.18, ал.6 от Наредба № 41), така и да се запише на най-ранния курс, макар

и след подаване на списъка в РД „АА“.

В писмо с вх. № 180533 от 26.06.2023г., подписано от Директора на РД „АА“ – София, с което жалбата и административно – наказателната преписка са препратени от РД „АА“ – София на СРС, е посочено, че атакуваното НП е съобразено с материалните и процесуални правила и е издадено съгласно изискванията на ЗАНН. Претендира се Наказателното постановление да е правилно, законосъобразно и постановено съгласно материалния и процесуалния закон, при спазване на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Според въззиваемата страна в НП е налице пълно описание на нарушението, датата, мястото и обстоятелствата, при които то е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Твърди се нарушението да е индивидуализирано в степен, позволяваща на жалбоподателя да разбере какво е обвинението и срещу какво да организира защитата си. Искане се съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и да потвърди Наказателното постановление. На основание чл.63, ал.4 от ЗАНН се прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар – в случай, че същият надвишава размера, предвиден в чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Наред с това и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН се иска съдът да присъди възнаграждение за осъществяването на процесуално представителство в полза на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ съгласно чл.37 от Закона за правната помощ.

В молба с вх. № 254096 от 13.09.2023г. адв. К. оспорва качеството на Директор на РД „АА“ – София на Ч.К. и приложената Заповед, тъй като П.Ц. никога не е заемала длъжността „Директор“. Адвокатът иска съдът да уважи жалбата и да прогласи нищожност на оспореното НП, евентуално – да се отмени като незаконосъобразно. По съществото на спора адв. К. твърди, че лицето липсва в регистрирания в РД „АА“ – София списък на курсистите, но от приложената справка се виждало, че му е издадена карта за квалификация още през месец май 2022г. Поради това към 01.01.2022г. бил изтекъл срокът по чл.34, ал.1, предл. последно от ЗАНН, тъй като контролният орган е знаел кои лица са били включени в списъка, кои лица са подали заявления с приложени удостоверения за обучение и на кои лица административният орган е издал карти за квалификация. Твърди се, че при издаване на НП са допуснати непълноти и противоречия, които водят до незаконосъобразност на НП. Претендира се за липсва реквизит по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Защитата посочва, че нарушението е квалифицирано по чл.15, ал.1 от Наредба № 41 (в актуалната му редакция до 10.01.2023г.), като списък с лицата, включени в курс № 292 и график за обучението им е депозиран на 18.04.2022г., а реално е бил записан в регистъра на кандидатите за придобиване на удостоверение за професионална компетентност, но след като е бил изготвен и изпратен на ОО „АА“ – София. Дори да се приеме, че Дружеството – жалбоподател е извършило нарушение като не е включил лицето в списъка на лицата, обучаващи се в курс № 292, не може да се приеме, че не е издаден индивидуален график за обучение на въпросното лице. Невключването в списък е нарушение, което е различно от липсата на изготвяне на график и изпращането му на съответната РД „АА“, за което всъщност била наложена санкцията. Поради това адв. К. счита, че не може да се установи

дали има извършено нарушение и ако да – какво е то, кои действия и/или бездействия от страна на Дружеството – жалбоподател коя/кои разпоредби нарушават. С молба вх. № 254096 от 13.09.2023г. адв. К. иска на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН съдът да присъди направените по делото разноски в размер на 400 лева за адвокат, във връзка с което се представя договор за правна помощ за извършеното плащане.

С молба с вх. № 342570 от 29.11.2023г. адв. К. заявява, че поддържа жалбата и молбата от 13.09.2023г. Моли съдът да отмени като незаконосъобразно оспореното Наказателно постановление и да присъди направените от Дружеството – жалбоподател разноски в размер на 400 лева.

В съдебните заседания на 20.09.2023г. и на 06.12.2023г. пред СРС жалбоподателят не изпраща представител. Пред съда не се явява и адв. К.. От името на „****“ ООД не е взето становище по време на съдебните прения пред СРС.

Въззиваемата страна Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София също не се явява и не изпраща представител пред СРС в съдебните заседания на 20.09.2023г. и на 06.12.2023г., като съответно от негово име не е взето становище по време на съдебните прения пред СРС.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства и след цялостна преценка на законосъобразното и правилно развитие на административно-наказателното производство, приема за установено следното от фактическа страна :

Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ изпратил на 05.01.2023г. писмо до Ч.К. – и.д. Директор на РД „АА“ – София за извършване на комплексна проверка на учебен център „****“ ООД съгласно разпоредбите на Наредба № 41 от 04.08.2008г. Със Заповед № РД-12-183 от 18.01.2023г. на Директора на РД „АА“ – София е възложено да се извърши комплексна проверка на учебен център „****“ ООД (притежаващ удостоверение за регистрация № 150 от 11.01.2018г.) от екип : Д. Д. и К. В. (инспектори в Отдел „Контрол“ към РД „АА“ - София) в периода от 18.01.2023г. до 27.01.2023г. В изпълнение на тази Заповед Д. Д. и К. В. извършили възложената им проверка, за резултатите от която бил съставен Констативен протокол. Д. и В. проверили документи на учебен център „****“ ООД, отнасящи се за курс № 260 и за курс № 292.

Относно курс № 292 бил изготвен списък на курсистите за придобиване на начална професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „****“ ООД, в който били вписани четири лица : Тихо Филиповски, Антонио Йованов, Явор Бориславов Каменов и Джанер Тамер Ферад. Този списък бил подаден от „****“ ООД към РД „АА“ – София. В курса, обаче, се включили и други лица, едно от които било лицето С.Р.К., който бил вписан като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г. в регистър на курсистите в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари. За тези допълнително включени лица не било подадено уведомление до Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. На 15.05.2022г. било издадено Удостоверение за начална квалификация за превоз на пътници с

№ 022992/15.05.2022г. на лицето С.Р.К..

Под № 5 в Констативния протокол за извършена комплексна проверка на лица, получили удостоверение за регистрация за провеждане на курсове за начална квалификация на кандидатите за придобиване на карта за обучение на кандидатите за придобиване на карта за квалификация на водача (на кратко : Констативен протокол) било вписано, че е установено, че лицето С.Р.К. е получил удостоверение за начална квалификация за превоз на пътници, като същият не е вписан в списъка от 18.04.2022г. за курс № 292, подаден от „****“ ООД към РД „АА“ – София, а фигурира като обучаем под № 3408/18.04.2022г. в регистър на курсистите в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари. Прието било, че е нарушен чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ.

В Констативния протокол били отразени и други нарушения, освен това под № 5. С Констативния протокол бил запознат /срещу подпис/ управителят на „****“ ООД.

Във връзка с посочената по-горе констатация под № 5 от Констативния протокол свидетелят Д. Д., в присъствието на неговия колега К. В., съставил срещу „****“ ООД Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бл. № 333781 от 25.01.2023г. за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ. Актът е връчен срещу подпис на управителя на „****“ ООД – Г.К.Й. на дата 27.01.2023г.

Въз основа на този АУАН и при същите фактически положения като описаните в него Ч.А.К. - Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София издал срещу „****“ ООД Наказателно постановление № 42-0005444 от 20.02.2023г., с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.98, ал.8 от ЗавПр за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ е санкционирал Дружеството - жалбоподател с „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева.

Наказателното постановление е връчено на управителя на „****“ ООД – Г.Й. срещу подпис на 29.05.2023г. и е обжалвано с жалба, подадена чрез адв. К. и входирана в РД „АА“ – София на 09.06.2023г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на доказателствата и доказателствените средства за тяхното установяване - показанията на свидетеля Д. Д., както и писмените доказателства по делото, приобщени по реда на чл.283 от НПК : писмо с рег. № 11-46-7675/1 от 05.01.2023г.; Заповед № РД-12-183 от 18.01.2023г. на Директора на РД „АА“ - София; Констативен протокол за извършена комплексна проверка на лица, получили удостоверение за регистрация за провеждане на курсове за начална квалификация на кандидатите за придобиване на карта за обучение на кандидатите за придобиване на карта за квалификация на водача; списък на курсистите в курс № 292 за придобиване на начална професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „****“ ООД; регистър на курсистите в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари (извадка – от № 3399 до № 3409); справка от информационната система на

Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“; писмо с рег. № 32-00-56-1940 от 06.03.2023г. с известие за доставяне и отбелязване за неполучена пратка; длъжностна характеристика на Д. С. Д.; Заповед № 7 от 16.01.2023г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“; Заповед № РД-08-30 от 24.02.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и АУАН с бл. № 333781 от 25.01.2023г.

Показанията на свидетеля Д. са информативни, звучат достоверно и намират опора в кредитирани по-долу писмени доказателства. Поради това СРС им се доверява напълно.

Писмото с рег. № 11-46-7675/1 от 05.01.2023г. и Заповедта на Директора на РД „АА“ – София с № РД-12-183 от 18.01.2023г. са еднопосочни, обективни и достоверни. Поради това съдът ги кредитира и приема, че комплексната проверка на учебен център „****“ ООД е била възложена на инспектори в Отдел „Контрол“ към РД „АА“ – София след като на 05.01.2023г. Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е изпратил писмо до Ч.К. – и.д. Директор на РД „АА“ – София.

Приложенията на лист 8-24 от делото Констативен протокол, списък на курсисти в курс № 292, регистър на курсисти (извадка – от № 3399 до № 3409) и справка от информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ са еднопосочни, взаимно допълващи се, обективни и непредубедени писмени доказателства. Поради това съдът ги кредитира. Констатациите в АУАН намират опора, както в тези писмени доказателства, така и в подкрепящите ги показания на св. Д.. Поради това СРС кредитира и АУАН. От съвкупната преценка на цитираните тук доказателства се установява, че лицето С.Р.К. не е бил вписан в списъка на курсистите за придобиване на начална професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „*****“ ООД, който бил подаден в РД „АА“ – София, но бил включен като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г. в регистъра на курсистите в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари, за което обстоятелство не била уведомена Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, но на лицето било издадено Удостоверение за начална квалификация за превоз на пътници с № 022992/15.05.2022г.

Съдът се доверява и на приложенията по делото Заповед № РД-08-30/24.02.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Заповед № 7/16.01.2023г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и длъжностната характеристика на Д. Д., тъй като това са писмени документи, разполагащи с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. От тях се установява, че св. Д. има право да съставя Актове за установяване на административни нарушения, а Ч.А.К. /след 16.01.2023г./ като Директор на РД „АА“ – София по силата на т.5 от Заповед № РД-08-30 от 24.02.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията е имал право да издава Наказателни постановления, вкл. и процесното НП от 20.02.2023г. Неоснователно е твърдението в молба с вх. № 254096 от 13.09.2023г., че Ч.К. не е имал качеството на Директор на РД „АА“ – София, тъй като със

Заповед № 7 от 16.01.2023г. Изпълнителният Директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е преназначил Ч.К. именно на длъжността Директор на РД „АА“ – София.

Приложените на лист 25-27 от делото писмени документи също следва да се кредитират, макар и да нямат особено важно значение за решаването на спора. Писмото с рег. № 32-00-56-1940 от 06.03.2023г., известието за доставянето му и отбелязването за неполучена пратка са обективни и непредубедени писмени доказателства. От тях се установява, че до Дружеството – жалбоподател е било изпратено, но не е било получено писмо – покана за връчване на НП № 42-0005444/20.02.2023г.

При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, СРС достигна до следните правни изводи :

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, срещу което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Този административен акт подлежи на обжалване пред СРС. Поради това жалбата на „***“ ООД се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

С оглед направения по-горе анализ на Заповед № РД-08-30/24.02.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Заповед № 7/16.01.2023г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и длъжностната характеристика на Д. Д., съдът приема, че Актът и Наказателното постановление изхождат от оправомощени за това лица.

Въпреки това, обаче, този съдебен състав счита, че има редица допуснати нарушения в хода на административно – наказателното производство, които правят обвинението неясно и представляват формално основание за отмяна на Наказателното постановление. Става въпрос за следното :

Първо – в Акта и в НП не е ясно посочена датата на нарушението. Не става ясно коя дата се приема за дата на извършване на нарушението – дали 15.05.2022г. (когато „***“ ООД е издало Удостоверение за начална квалификация за превоз на пътници на лицето С.Р.К.) или 18.04.2022г. (когато лицето С.Р.К. не е било вписано в списъка, подаден от Дружеството в РД „АА“ - София). Не е ясно и мястото на извършване на нарушението – дали е седалището и адресът на управление на „***“ ООД (***), дали е адресът „***“ (и ако е това мястото на нарушението – каква е връзката му с Дружеството - нарушител) или РД „АА“ – София (гр. София, ул. „Витиня“ № 1). Поради това съдът приема, че е нарушен чл.42, ал.1, т.3 от ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Второ – налице е и неяснота на административно – наказателното обвинение доколкото едновременно се твърди, че лицето С.Р.К. не е вписано в списъка от 18.04.2022г., подаден от „***“ ООД към РД „АА“ – София, но фигурира като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г. в регистъра на курсистите в курса за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари. Същевременно за съставомерността на деянието по чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. за условията и

реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация, издадено от Министъра на транспорта (за краткост : Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ) е важно кандидатът за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията си (за периодично обучение) да е записан от учебния център в регистър, администриран от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в системата по чл.10, ал.5 от същата Наредба преди започване на обучението. В тази връзка нито в АУАН, нито в НП не е уточнено дали посоченият в АУАН и НП регистър, в който се твърди С.Р.К. да фигурира като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г., е администриран от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ или не, както и дали упоменатият в АУАН и НП списък от 18.04.2022г., който бил подаден от „***“ ООД към РД „АА“ – София, е регистърът, за който се отнася задължението на учебния център по чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ. Наред с това в АУАН и в НП не е изрично посочено кога е започнало въпросното обучение, а това е елемент от фактическия състав на претендираното нарушение. В случая това обстоятелство е и важно, тъй като словесно в АУАН и в НП е записано, че С.Р.К. е вписан като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г. в регистър на курсисти в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари. Същевременно не е уточнено дали този регистър е или не е администриран от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в системата по чл.10, ал.5 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ. Това също е елемент от фактическия състав на претендираното нарушение, който не е словесно пояснен в Акта и в Наказателното постановление. Поради това правилно в жалбата се претендира, че не са посочени в Акта и в Наказателното постановление обстоятелства, при които е извършено нарушението и не са описани всички елементи от обективната страна на деянието. Поради това е нарушен чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Трето - видно от АУАН с бл. № 333781 от 25.01.2023г., Актът е съставен на 25.01.2023г., а е връчен на управителя на „***“ ООД Г.Й. на 27.01.2023г. По делото въззиваемата страна не е ангажирала доказателства за изпратена покана до Дружеството за явяване на неин представител на 25.01.2023г., който да присъства при съставянето на Акта. Поради това съдът приема, че е нарушен чл.40, ал.1 от ЗАНН. Доколкото не са ангажирани доказателства за изпратена преди 25.01.2023г. покана – в случая е неприложима нормата на чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Гореизложеното означава, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.40, чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Налице са формални предпоставки за отмяна на Наказателното постановление, тъй като при реализиране на административно-наказателната отговорност на „***“ ООД са допуснати процесуални нарушения, които водят до опорочаване на производството. Поради изложените тук съображения СРС счита, че НП следва да бъде отменено на формално основание.

Въпреки това, с оглед на институционалния контрол на този съдебен акт, следва да се посочат мотивите на съда и по съществото на спора. Член 15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ гласи : „Кандидатите за придобиване на начална квалификация или за

усъвършенстване на познанията им (периодично обучение) се записват от учебните центрове в регистър, администриран от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в системата по чл.10, ал.5 преди започване на обучението.“. В случая от писмените доказателства, приложени на лист 21 и лист 22-23 от делото се вижда, че лицето С.Р.К. не е бил вписан в списъка на курсистите за придобиване на начална професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „***“ ООД, който бил подаден в РД „АА“ – София, но е бил включен като обучаващ се под № 3408/18.04.2022г. в регистъра на курсистите в курс за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари. Няма доказателства този регистър да е администриран от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ или по друг начин да е достигнал до знанието на Изпълнителната агенция преди фактическото започване на курса. Същевременно от извадката от информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (на лист 24 от делото) се установява, че лицето С.Р.К. има издадено Удостоверение № 022992/15.05.2022г. В подкрепа на тези фактически изводи са и останалите кредитирани от съда по-горе писмени и гласни доказателства. Поради това СРС приема за доказано от обективна страна, че „***“ ООД е извършило нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ. От субективна страна нарушението също е доказано, тъй като административната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна. Според чл.98, ал.8 от ЗАвПр който наруши изискванията за провеждане на обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им и изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер на 500 лева. Точно фиксираният в закона размер на административното наказание не позволява на съда да прави преценка на смекчаващите или отегчаващите отговорността обстоятелства. Поради това следва, че определеното в процесното НП наказание е съобразено със закона.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в хода на служебната проверка на съда се установи, че Актът е издаден след изтичане на 3-месечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, тъй като информацията, че лицето С.Р.К. не е бил включен в списъка на курсистите за придобиване на начална професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „***“ ООД, който бил подаден в РД „АА“ – София, но му е било издадено Удостоверение за начална квалификация за превоз на пътници с № 022992/15.05.2022г. е била налична в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ към 15.05.2022г. Поради това именно от 15.05.2022г. следва да се приеме, че е започнал да тече 3-месечният срок за съставяне на АУАН, тъй като на 15.05.2022г. нарушението и нарушителят са били ясни за контролния орган (съгласно чл.44, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ) – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Въпреки това, обаче, СРС счита, че това не е основание за отмяна на НП, тъй като Актът е бил съставен в рамките на 1-годишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, а 3-месечният и 1-годишният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН са алтернативни.

Останалите, релевирани от жалбоподателя доводи по съществото на спора, също не са основателни, тъй като не са съобразени с конкретния правен спор. Възможността един курсист да продължи обучението си в друг учебен център не изключва задължението на първия учебен център /при който е започнало обучението/ да включи лицето в регистъра, който подава към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ преди започване на обучението. Нормата на чл.18, ал.6 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ касае учебния процес и преминалите теми, а не документацията за започване на курса.

Съдебният състав не споделя и тезата на защитата, развита в молба с вх. № 254096 от 13.09.2023г., че санкцията била наложена за това, че учебният център не бил изготвил график и не го бил изпратил на съответната РД „АА“, поради това и релевираните в тази връзка доводи за неиздаването на индивидуален график за обучението на лицето са абсолютно неотнормирани към конкретния правен спор.

От всичко, изложено по-горе, следва, че ако не бяха допуснати изведените по-горе съществени процесуални нарушения в хода на административно – наказателното производство, Наказателното постановление щеше да бъде потвърдено, но доколкото Дружеството – нарушител не е било поканено да присъства негов представител при съставянето на Акта и доколкото нарушението не е било ясно и разбираемо описано в АУАН и НП и са били нарушени чл.42, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, процесното Наказателно постановление следва да бъде отменено на формално основание.

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Въпросът за разносите е уреден в чл.143 от АПК, който е част от Дял III - „Производства пред съд“ и за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК /според чл.144 от АПК/. Според чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разносите най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В настоящия случай това законово изискване не е изпълнено, но въпреки това доколкото според точка 8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК „липсата на списък не е пречка за присъждане на разноси съобразно доказателствата по делото“, с оглед изхода на спора и изрично направеното от страна на адв. К. искане за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя в размер на 400 лева (инкорпорирано в молба с вх. № 254096 от 13.09.2023г.), СРС следва да осъди въззиваемата страна да заплати на Дружеството - жалбоподател направените от него разноси за адвокат по това дело. Настоящото производство е административно – наказателно и са ангажирани доказателства, че „****“ ООД е ползвало услугите на адвокат в производството пред СРС – по четири дело, общо в размер на 1600 лева (видно от договора на лист 47 от делото), като за всяко дело защитата е оценена на по 400 лева. С оглед изхода на спора в случая Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (като разпоредител с бюджетни средства, към чиято структура спада РД „АА“ - София) следва да бъде осъдена да заплати на Дружеството – жалбоподател за направени по това дело разноси за адвокатска защита сумата от 400 лева. В случая този размер на уговореното и платено адвокатско възнаграждение съответства на посочения минимален размер на адвокатско възнаграждение съгласно чл.18, ал.2, вр. чл.7,

ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – при глоба до 1000 лева възнаграждението за адвокат е минимум 400 лева. Водим от изложеното съдът прие, че поисканите от адвокат К. разноски за адвокат по това дело в размер на 400 лева следва да бъдат присъдени в тежест на учреждението, издало отмененото НП, тъй като поисканият размер на адвокатски хонорар не надвишава минимума по Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0005444 от 20.02.2023г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София, с което на „***“ ООД на основание чл.53 от ЗАНН и чл.98, ал.8 от Закона за автомобилните превози, за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на „***“ ООД с ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление : ***, с управител Г.К.Й. сумата от 400 (четиристотин) лева за направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение от страна на Дружеството - жалбоподател.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____